

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมานั้น มาจากโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ และหน่วยฝึกฝนอาชีพ เคลื่อนที่ ที่กระจายอยู่ทุกภาค มีโรงเรียนและหน่วยทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สอนวิชาชีพต่าง ๆ กัน ทั้งที่ตั้งมานานแล้ว และเพิ่งตั้งใหม่ จึงนับว่าเป็นตัวแทน ประชากรทั้งหมดได้ แม้ว่าจะได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาประมาณ 50 % ของทั้งหมดดังนี้

โรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่สังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา ได้รับคืน 73 โรงเรียนจากทั้งหมด 136 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.65 ของโรงเรียนทั้งหมด ในจำนวนนี้ ได้ถามผู้บริหาร 136 คน ได้รับตอบ 75 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 ของผู้บริหารทั้งหมด ได้ถามครูสอน 222 คน ได้รับตอบ 110 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 ของครูสอนทั้งหมด

หน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ได้รับคืน 11 หน่วย จากทั้งหมด 27 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 40.66 ของหน่วยทั้งหมด ในจำนวนนี้ได้ถามผู้บริหาร 27 คน ได้รับตอบ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ของผู้บริหารทั้งหมด ได้ถามครูสอน 220 คน ได้รับตอบ 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 ของครูสอนทั้งหมด

ผู้บริหารส่วนกลางได้รับคืน 5 คน จากทั้งหมด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ของผู้บริหารส่วนกลางทั้งหมด

รวมคำตอบที่ได้รับคืนจากผู้บริหาร 90 คน หรือร้อยละ 51.7 ของผู้บริหารทั้งหมด

รวมคำตอบที่ได้รับคืนจากครูสอน 192 คน หรือร้อยละ 43.4 ของครูสอนทั้งหมด

การวิเคราะห์จะแยกตามหัวข้อเรื่องที่สำคัญโดยแยกเป็นของผู้บริหารพวกหนึ่ง และของครูสอนวิชาชีพอีกพวกหนึ่ง ดังนี้

ผู้บริหารอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

1. อายุและเพศของผู้บริหาร

จากรายงานที่ได้รับ ผู้บริหารเป็นชายมากกว่าหญิง และส่วนมากเป็นผู้ที่มีวัยวุฒิพอสมควร ผู้บริหารเป็นชาย 62 % ส่วนที่เป็นหญิง 38 % ผู้บริหารที่อายุเกิน 50 ปี มี 3.33 % ส่วนผู้บริหารที่อายุต่ำกว่า 25 ปี มี 6.66 % อายุเฉลี่ยของผู้บริหารทั้งชายหญิงปรากฏว่าเท่ากับ 37.5 อายุเฉลี่ยของผู้บริหารชาย 38 และของผู้บริหารหญิง 36

ตารางที่ 15

อายุและเพศของผู้บริหาร

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
55 - 59	2	1	3	3.33
50 - 54	4	-	4	4.44
45 - 49	11	7	18	20.00
40 - 44	5	4	9	10.00
35 - 39	10	6	16	17.77
30 - 34	16	2	18	20.00
25 - 29	5	11	16	17.77
ต่ำกว่า 25	3	3	6	6.66
รวม	56	34	90	

อายุเฉลี่ยชาย 38 หญิง 36 รวมชายหญิง 37.5

2. อายุราชการของผู้บริหาร

ครูใหญ่และผู้บริหารส่วนนามีประสบการณ์ที่มากพอสมควร ผู้บริหารที่มีอายุ
ราชการเกินกว่า 25 ปี มีถึง 20 % ผู้บริหารที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มี 21.11 %
อายุราชการเฉลี่ยของผู้บริหารชาย 15 อายุราชการเฉลี่ยของผู้บริหารหญิง 11.2
อายุราชการเฉลี่ยรวมชายหญิง 13.2

ตารางที่ 16

อายุราชการของผู้บริหาร

อายุราชการ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
25 ปีขึ้นไป	12	6	18	20.00
20 - 24	6	-	6	6.66
15 - 19	8	3	11	12.22
10 - 14	8	5	13	14.44
5 - 9	14	4	18	20.00
ต่ำกว่า 5 ปี	8	11	19	21.11
ไม่ตอบ	-	5	5	5.55
รวม	56	34	90	

อายุราชการเฉลี่ยชาย 15 หญิง 11.2 รวมชายหญิง 13.2

3. วุฒิสูงสุดของผู้บริหาร

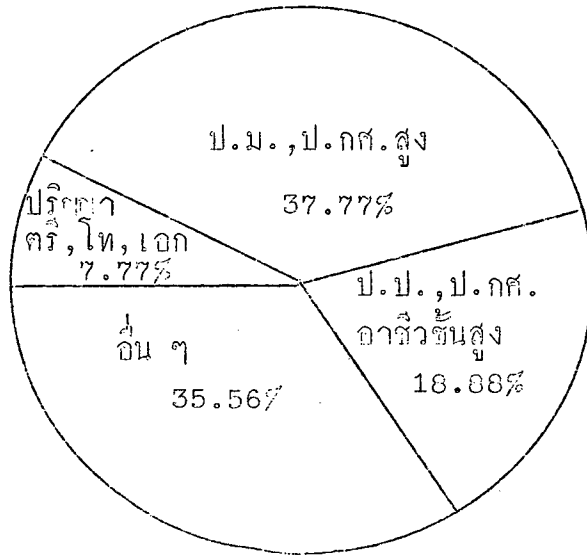
วุฒิของผู้บริหารอาชีวศึกษาผู้ใหญ่แตกต่างกันมาก มีตั้งแต่ปริญญาเอก ถึงจบ ป.4 ดังปรากฏตามตารางต่อไปนี้ เพื่อพิจารณาปัจจัยด้านบุคคลของหน่วยหรือโรงเรียน ผู้บริหารชายมีวุฒิสูงกว่าผู้บริหารหญิงโดยทั่วไป วุฒิที่มีมากที่สุดของผู้บริหารชายคือ ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง ส่วนผู้บริหารหญิงนั้นคือ ป.ป., ป.กศ. หรือ อาชีวชั้นสูง ครูใหญ่ โรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ในต่างจังหวัดหลายคนเป็นผู้ชำนาญงาน ความรู้สามัญมีไม่สูงนัก แต่การที่มีประสบการณ์มาก และมีใจรักที่จะสอน จึงดำเนินงานของโรงเรียนไปตามความเหมาะสมแก่สภาพของท้องถิ่นนั้นได้

ตารางที่ 17

วุฒิสูงสุดของผู้บริหาร

วุฒิ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ปริญญาเอก	1	—	1	1.11
ปริญญาโท	1	1	2	2.22
ปริญญาตรี	3	1	4	4.44
ปม.ปกศ.สูง ปวส.	28	6	34	37.77
ปป.ปกศ.อาชีวชั้นสูง	6	11	17	18.88
ม.8, มศ.5	—	1	1	1.11
ม.6, มศ.3	12	5	17	18.88
ม.3, ป.7	—	2	2	2.22
ต่ำกว่า ป.7	5	4	9	10.00
ไม่ตอบ		3	3	3.33
รวม	56	34	90	100

แผนภูมิที่ 1
วุฒิสูงสุดของครูบริหาร

4. อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน

อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน เป็นเครื่องวัดถึงคุณภาพและขนาดของหน่วยหรือโรงเรียนนั้น ๆ แม้จะไม่ถูกต้องนักแต่ก็วัดได้พอประมาณว่ามีปัจจัยด้านวัสดุมากน้อยเพียงใด

ตารางที่ 18

อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน

อุปกรณ์การสอน	จำนวนหน่วย, โรงเรียน	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
สูงกว่า 100,000 บาท	12	13.33	หน่วยฝึกฝนอาชีพ
50,000 - 99,000 บาท	5	5.55	เกิดอัตรากำลัง
10,000 - 49,000 บาท	29	32.22	ราคานับลานบาท
5,000 - 9,000 บาท	17	19.99	
1,000 - 4,000 บาท	6	8.88	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	6	6.66	
ไม่ตอบ	23	14.44	
รวม	90		

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อนักศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น

การหากำไรจ่ายนี้เป็นเรื่องยุ่งยาก เพราะสาเหตุคือ

หลายท่านไม่ตอบคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องเงิน

หลายท่านไม่ไ้แจ้งจำนวนนักศึกษา ทำให้คำนวณออกมาไม่ได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนของแผนกอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ กองการศึกษาผู้ใหญ่ ส่วนมากเสียค่าใช้จ่ายต่อนักศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น ประมาณ 200 - 299 บาทเท่านั้น ตามตารางต่อไปนี้

ส่วนค่าใช้จ่ายของหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ไม้อาจคำนวณได้ เพราะข้อมูลที่ได้ไม่เพียงพอ

ตารางที่ 19

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ได้รับจากงบประมาณ
ต่อนักศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น

ค่าใช้จ่าย	จำนวนโรงเรียน	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
สูงกว่า 600 บาท	3	4.76	มีทั้งหลักสูตร
500 - 599 บาท	-	-	3 เคื่อนและ
400 - 499 บาท	6	9.52	หลักสูตร 6 เคื่อน
300 - 399 บาท	9	14.28	ในวิชาเดียวกัน
200 - 299 บาท	27	42.84	
100 - 199 บาท	17	26.97	
ต่ำกว่า 100 บาท	1	1.59	
รวม	63		

นักศึกษาปัจจุบันจำแนกตามวิชาชีพ

ตามรายงานที่ได้รับปรากฏว่า นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ของกองการศึกษาผู้ใหญ่ 70% ศึกษาในคานข้างฝีมือ คานช่างอุตสาหกรรมมีเพียง 17% และส่วนมากมีอยู่ในโรงเรียนช่างกลปทุมวัน ช่างกลลพบุรี และศูนย์อาชีวศึกษาผู้ใหญ่ภาค 8 เชียงใหม่ ส่วนคานธุรกิจมีเพียง 6% เท่านั้น

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาวาดเขียนมีแห่งเดียวที่โรงเรียนเพาะช่าง ส่วนคนตรีไทยมี 2 โรงเรียน คือ วัดชนะสงคราม และสามเสนนอก รวมฝ่ายศิลป์ 7%

ส่วนในหนนขยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่นั้น นักศึกษาประมาณ 37% ฝึกในคานช่างอุตสาหกรรม และอีกประมาณ 50% ฝึกในคานข้างฝีมือ คานธุรกิจมี 13%

เพื่อจะได้แนวโน้มน้าวส่วนมากนักศึกษานิยมเรียนวิชาชีพใด หรือการอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ สนับสนุนวิชาชีพใด มากน้อยเพียงใด โดยแยกเป็น 2 ตารางคือ ของกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาตารางหนึ่ง และของหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา อีกตารางหนึ่ง ดังนี้

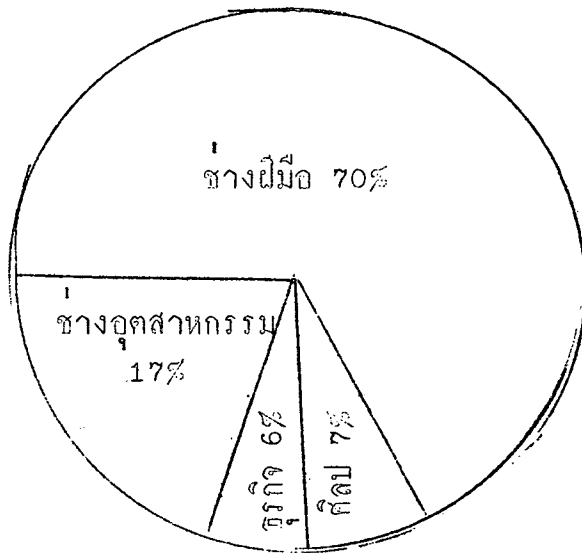
ตารางที่ 20

นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ของกองการศึกษาผู้ใหญ่ แยกตามวิชาชีพ

วิชาชีพ	จำนวนนักเรียน	ประมาณร้อยละ	หมายเหตุ
ตัดเย็บเสื้อผ้า	1086	46	
อาหารและขนม	54	2	
กักขมและเสริมสวย	118	5	
การพิมพ์หนังสือ	91	4	
ตัดผม	270	11	
ตัดเสื้อผ้าชาย	62	2	ทางฝีมือ 70%
เครื่องยนต์	248	10	
วิทยุ	98	4	
ไฟฟ้า	65	2	ช่างอุตสาหกรรม 17%
ช่างไม้	20	1	
พิมพ์คด	80	3	
บัญชี	56	2	
ธุรกิจ	26	1	ธุรกิจ 6%
วาดเขียน	106	5	ศิลป์ 7%
คนตรีไทย	33	2	
รวม	2413	100	

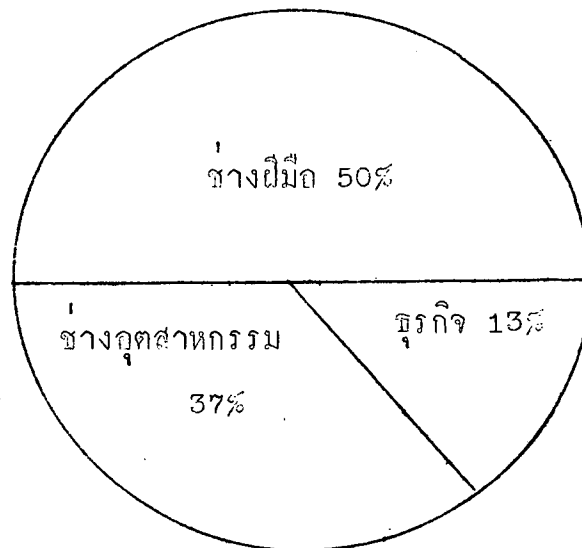
แผนภูมิที่ 2

นักศึกษาอาชีพศึกษาผู้ใหญ่ของกองการศึกษาผู้ใหญ่ แยกตามวิชาชีพ

แผนภูมิที่ 3

นักศึกษาภาคค่ำในหน่วยฝึกอาชีพเคลื่อนที่ ของกองส่งเสริมอาชีพ แยกตามวิชาชีพ

ตารางที่ 21

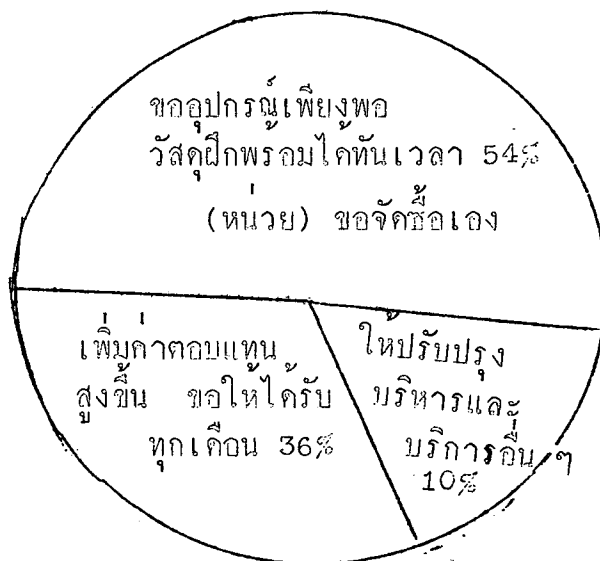
นักศึกษาภาคค่ำในหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่แยกตามวิชาชีพ

วิชาชีพ	จำนวนนักศึกษา	ประมาณร้อยละ	หมายเหตุ
ช่างเครื่องยนต์	278	13	เพียง 10 หน่วย
ช่างเชื่อม	157	7	จาก 27 หน่วย
ช่างไฟฟ้า	206	9	
ช่างวิทย์	181	8	ช่างอุตสาหกรรม
ช่างเสื่อสตรี	412	19	37%
ช่างเสื่อชาย	290	13	
ช่างเสริมสวย	236	11	
อาหารและขนม	147	6	
ช่างตัดผม	11	1	ช่างฝีมือ 50%
บัญชี - พิมพ์ดีด	274	13	ธุรกิจ 13%
รวม	2192		

ความเห็นของผู้บริหารในการปรับปรุงอาชีพศึกษาผู้ใหญ่

แผนภูมิที่ 4

ความเห็นของผู้บริหารในการปรับปรุงอาชีพศึกษาผู้ใหญ่

ผู้บริหารมีความเห็นว่า งานด้านอาชีวศึกษาผู้ใหญ่จะสามารถรับใช้ประชาชนและประเทศชาติดีขึ้น ถ้าได้รับการสนับสนุนดังต่อไปนี้คือ

ผู้บริหาร 54.44 % ขอให้สนับสนุนด้านอุปกรณ์ให้เพียงพอแก่นักศึกษา สภาพทัศนสมัย คุณภาพที่พัก และมีค่าซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่อยู่เสมอ และขอให้สนับสนุนวัสดุสำหรับฝึกเพียงพอ และทันเวลา ไม่ถูกตัดทั้งปริมาณและคุณภาพเมื่อขอเบิกมาทางส่วนกลาง มีท่านหนึ่งเสนอให้คิดตามรายหัวหนักเรียน คนละ 10 บาทต่อเดือน

ผู้บริหาร 36% ขอให้สนับสนุนด้านเงินค่าตอบแทน เพราะปรากฏว่าค่ามาก ควรจะสูงกว่าและเบิกได้เร็วกว่านี้ บางท่านขอให้ได้รับเป็นรายเดือนเหมือนเงินเดือน

ผู้บริหารมีความเห็นว่าข้าราชการในจังหวัดต่าง ๆ ให้ความสนับสนุนและร่วมมือ มากกว่าที่เป็นอยู่ งานจะก้าวหน้าดีขึ้น

ผู้บริหาร ขอให้ให้มีครูเพียงพอแก่งาน ขอให้ครูเป็นข้าราชการประจำ ไม่ใช่ลูกจ้าง อัตราครูต่อนักศึกษาวชิราวุธควรเป็น 1 ต่อ 15 ขอให้ช่วยส่งเสริมขวัญของครู โดยสนับสนุนให้มีโอกาสได้ศึกษาต่อ มาดูงาน หรือรับการอบรมเพิ่มเติม ขอให้ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของครูให้ดีขึ้น โดยเฉพาะหน่วยเคลื่อนที่ในเขต กรป.กลาง

ในด้านการบริหาร ขอให้ส่งผู้ชำนาญแต่ละสาขาไปบรรยายตามหน่วย ขอให้ให้มีศูนย์ประจำภาคเพื่อเป็นพี่เลี้ยง ขอให้ผู้บริหารไปเยี่ยมเยียนบ้าง มีการสัมมนาครูวิชาชีพตามสมควร หลักสูตรขอให้ให้มีหลาย ๆ แบบตามความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน และควรจัดทำหนังสือคู่มือวิชาชีพต่าง ๆ จำหน่ายควย การจัดเวลาสอนและเวลาพักผ่อนควรจะมีคหุ่ยนไค้มีให้ตรงกับฤกษ์ปักคำหรือเก็บเกี่ยวของชาวนา

มีอาจารย์ใหญ่ท่านหนึ่งให้ขอคิดดังต่อไปนี้

การสนับสนุนจากรัฐ

1. เพิ่มงบประมาณเพื่อขยายสถานที่ให้แพร่ขยายออกไป เพื่อปรับปรุงเครื่องมื่อ อุปกรณ์การสอนให้ทัดเทียมกับตลาด
2. เพิ่มค่าตอบแทนครูให้ทัดเทียมกับสถาบันการศึคนอื่น ๆ เพื่อให้ครูมีกำลังใจ เอาใจใส่ในการสอนดีขึ้น
3. ให้งบประมาณการฝึกอบรม สัมมนาแก่ครู เพื่อให้ครูได้รับความรู้ใหม่ ๆ ทันสมัย
4. ให้ทุนการศึกษาและดูงานแก่ครูและผู้บริหารทั่วไปทั้งในและนอกประเทศ

การสนับสนุนจากกรมและกอง

1. ขอตั้งศูนย์ฝึกงานรวม เพื่อให้การฝึกงานแก่นักเรียนก่อนจบ
2. ติดต่อกับตลาดวิชาชีพอื่นอย่างใกล้ชิด เพื่อความร่วมมือกันทุกด้าน
3. ติดต่อกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประมง กรมประมงทะเล กรมอาชีวศึกษา กรมประชาสัมพันธ์ กรมอาชีวศึกษา
4. จัดทำวารสารเสนอความเคลื่อนไหวในการศึกษาผู้ใหญ่และวิชาชีพที่เปิดสอน
5. สนับสนุนให้จัดตั้งสมาคม ชมรมอาชีวศึกษาผู้ใหญ่
6. วิจัยปัญหา ข้อขัดข้อง เพื่อ ปรับปรุง
7. ประเมินผลและติดตามผลโดยใกล้ชิด

การสนับสนุนจากบริษัทห้างร้านและองค์การธุรกิจต่าง ๆ

1. ช่วยรับนักเรียนเข้าฝึกงาน
2. ใ้ค่าปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความต้องการของตลาด เพื่อ รร. จะได้ปรับปรุงหลักสูตร เครื่องมือเครื่องใช้อื่น ๆ ฯลฯ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของตลาด
3. ร่วมมือในการต่าง ๆ เช่น จัดหาเจ้าหน้าที่ชำนาญเป็นวิทยากรตามคำเชิญของโรงเรียน

ปัญหาในทางการสอน

ผู้บริหาร 59% มีความเห็นว่าปัญหาทางการสอนที่สำคัญที่สุดคือ อุปสรรคการสอนไม่เพียงพอ

ผู้บริหาร 41% มีความเห็นว่า ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน ทำให้เกิดการยุ่งยากแก่การสอน

ตารางที่ 22

ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาในทางการสอน

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ	53	59
2. ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การสอน	37	41
3. แหล่งทุนหาหาความรู้มีน้อย	35	39
4. ไม่มีที่ปรึกษาทางคานวณวิชาการ	32	35
5. ไม่มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม	31	34
6. ระยะเวลาการสอนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม	15	16
7. ขาดความรู้ร่วมมือจากครูปกครอง	14	16
8. มีความรู้ทฤษฎีหรือความชำนาญน้อย	13	14
9. งานส่วนที่ควรมอบหมายให้ทำหนักเกินไป	8	9
10. ห้องเรียนที่สอนมีนักเรียนมากเกินไป	7	7
11. งานบริหารที่ควรมอบหมายหนักเกินไป	3	3
12. งานธุรการที่ควรมอบหมายหนักเกินไป	2	2
13. ขาดความรู้ร่วมมือจากคณะครู	2	2

ตารางที่ 23

กิจกรรมที่โรงเรียนที่ทำได้ประสบผลสำเร็จที่สุดในทัศนะของผู้บริหาร

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. นักศึกษาที่จบไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ดี	22	38.6
2. จัดงานวันรับประกาศนียบัตรแสดงผลงานของนักศึกษา	17	29.8
3. จัดงานวันการศึกษาผู้ใหญ่ 8 กันยายน	6	15.2
4. วิชาช่างแก่ครูองุ่นต ขี้บรยกยนต์ พิมพ์ดีด ตัดผม บัญชี	1	
5. การตัดเย็บเสื้อผ้าที่นักศึกษานำไปทำเป็นงานอดิเรก	1	
6. การแก้ไขเครื่องยนต์ที่ขัดข้องให้แก่ประชาชนโดยไม่คิดแรงงาน	1	
7. ทำแฉงทางไฟรฤยนต์และหุนจำลองรดยนต์เพื่อประกอบการสอน	1	
8. จัดนิทรรศการเกี่ยวกับอาชีพ	1	
9. จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร สอนการมีมิกต่าง ๆ	1	
10. บริการตัดเย็บเสื้อผ้าแก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า	1	
11. ทดลองเปิดสอนเต็มวัน 3 เดือนในเวลาที่ชิวาวนาวาง คือ ส.ค.- ต.ค. และ ก.พ.- เม.ย. ไคผลดี	1	

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
12. ช่วยเด็ก ป.4 มุ่งงานทำ นอกจากทำนา - ทำสวน	1	
13. จัดทัศนศึกษา	1	
14. จัดวิทยากรไปบรรยายเกี่ยวกับอาชีพตามสถานที่ต่าง ๆ	1	
15. สร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน	1	

ตารางที่ 24

ปัญหาสำคัญของโรงเรียนเผชิญอยู่ในทัศนะของผู้บริหาร

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. อุปกรณ์การสอนกับวัสดุฝึกงานยังมีไม่พอ	47	52
2. ห้องเรียนมีไม่พอเพียงและไม่เหมาะสม	14	15
3. เงินค่าวัสดุ ค่าตอบแทนหลายเดือนจึงจะได้รับสักครั้งหนึ่ง	9	10
4. ครูไม่พอ	8	
5. หาครูสอนยากเพราะค่าสอนน้อย	7	
6. นักศึกษายากจนไม่มีเงินซื้อวัสดุฝึกงาน	6	
7. เครื่องอุปกรณ์ชำรุด ไม่มีเงินซ่อม	5	
8. ครูมีความรู้ความชำนาญไม่ทันกับตลาด	5	
9. ครูไม่มีวิทยากร สอนสูงไป	4	
10. นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ	4	
11. นักศึกษาเรียนไม่จบ	3	
12. นักศึกษาแต่ละชั้นมีจำนวนมากขึ้นไป	2	
13. ไม่มีภารโรงและเจ้าหน้าที่ธุรการ	2	
14. เวลาริเรียนน้อยเกินไป ขอเพิ่มอีก	2	
15. ไม่ได้รับความร่วมมือจากทางราชการเท่าที่ควร	2	
16. หลักสูตรยังไม่เหมาะสม	2	
17. รับเงินบำรุงการศึกษาไม่ครบ เมื่อทวงถามก็หยุดเรียน	1	
18. ไฟฟ้ามักดับไม่เพียงพอ	1	
19. ครูผู้อายุมากขึ้นไป ยังสอนเหมือนเมื่อ 30 ปีก่อนไม่ยอมเปลี่ยนแปลง	1	
20. ครูขาดความสนใจในการสอน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	1	

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ผู้บริหารได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางแก้ปัญหาทางการอาชีวศึกษา ชาญใหญ่ไว้ตามลำดับความถี่ ดังนี้

	ความถี่	ความถี่
- ขอเพิ่ม อุปกรณ์การสอนและวัสดุให้เพียงพอแก่นักเรียน	27	30%
- ขอเพิ่มค่าสอนรายชั่วโมงหรือรายเดือนและควรได้รับทุกเดือน	15	16%
- พิจารณาเงินอุดหนุนเป็นค่าวัสดุ ค่าใช้สอยให้มากขึ้น และเบิกจ่ายได้เร็วขึ้นและให้โรงเรียนซื้อวัสดุเอง	14	15%
- ขอเพิ่มจำนวนครูให้มากขึ้น วิชาละ 2 คนเป็นอย่างน้อย	8	
ส่งครูไปสัมมนาอบรมเพิ่มเติมความรู้	6	
- ควรจัดระบบโรงเรียนเป็นเอกเทศ ไม่ควรฝากไว้กับ รร. การช่าง	4	
- เรงรักให้มีการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรและประมวลการสอนให้ไ้มาตรฐานเดียวกันโดยได้รับความร่วมมือจากวงการอาชีพในตลาด	3	
- ควรมีเจ้าหน้าที่ส่วนกลางมาเยี่ยมเยียน แนะนำ ช่วยเหลือ	3	
- ให้จัดเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้ครบเสียก่อนที่จะเปิด รร. ใหม่	2	
- ทางราชการควรมีเงินค่าเช่าสถานที่เรียนให้ด้วย	2	
- ควรโฆษณาการ ศึกษาผู้ใหญ่ให้ประชาชนทราบและเข้าใจ	2	

นอกจากนั้นมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ

- รับสมัครครูหม่สาวที่มีความรู้จบเทคนิคเป็นอย่างดี
- เจ้าของท้องถิ่นควรให้ความสะดวก เพราะหน่วยมาสร้างประโยชน์ให้
- ควรหาตำราแจกให้แก่โรงเรียน
- ควรมีทุนศึกษาให้นักเรียนที่ยากจน
- อาจเก็บค่าเล่าเรียน (ค่าบำรุง) เพิ่มขึ้นได้ตามมีครูดี ๆ มาสอน เหมือนท้องตลาด
- ควรเปลี่ยนวันเรียนเพื่อสะดวกแก่นักศึกษาผู้ใหญ่

- แต่งนักศึกษาเป็นหมู่ ๆ ตามพื้นความรู้ สอนเป็นหมู่ ๆ ไป
- ตั้งอัตราการโรงที่สามารถจ้างคนทำงานได้
- กวรับเด็กจบ ป.4 เข้าเรียนเลย กำหนดอายุอย่างต่ำ 12 ปี
- จัดหน่วยเคลื่อนที่ไปตามอำเภอต่าง ๆ

โครงการในอนาคตของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ครูใหญ่โรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนมากที่ตอนมาคือ 31% มีโครงการที่จะเปิดสอนวิชา
ชีพใหม่เพิ่มขึ้นอีก หรือขยายห้องเรียนเพิ่มขึ้น หรือเปิดชั้นเรียนชั้นสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังมี
โครงการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นโดย

- ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- เชิญวิทยากรที่ชำนาญงานมาสาธิต
- รับนักศึกษาเป็นรุ่น ๆ ที่มีความรู้ใกล้เคียงกัน
- จัดส่งนักเรียนไปฝึกงานตามสถานที่ต่าง ๆ
- หางานให้นักศึกษาฝึกหัดทำ มีค่าแรงงานเป็นสินน้ำใจ
- ส่งเสริมหาลาชีพเป็นหลักฐานแก่นักเรียนที่สำเร็จ
- กระตุ้นให้ครูเอาใจใส่ในการสอนและหาความรู้เพิ่มเติม

เกี่ยวกับอาคารและสถานที่เรียน

- อยากสร้างอาคารให้เป็นเอกเทศถาวร
- อยากย้ายโรงเรียนไปอยู่ในย่านชุมชนมธน การคมนาคมสะดวก
- อยากจะไคร้ร้านให้นักเรียนที่สำเร็จแล้วมีงานทำหรือฝึกงานต่อ

เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ มี

- จะเผยแพร่งานและประกาศรับสมัครให้มากขึ้น
- จะจัดงานวันศึกษาผู้ใหญ่ 8 กันยายน เป็นงานใหญ่

มีครูคนหนึ่งเสนอว่า

- ถ้านักเรียนมาเรียนน้อยเสอนนี้ ควรเลิกลม

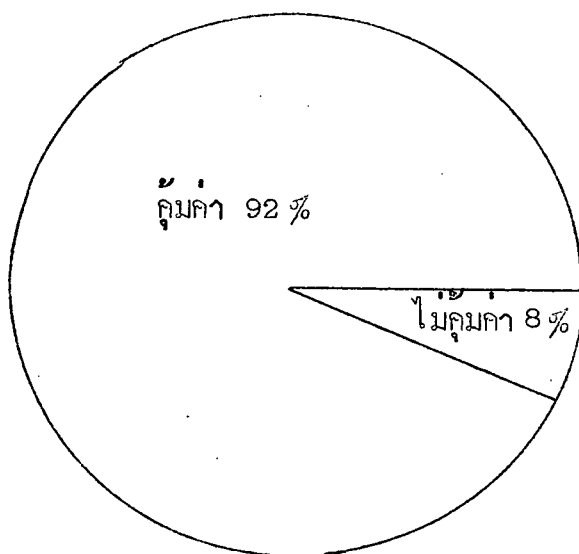
คำถามที่ว่า การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยลุ่มค่าหรือไม่ ควรที่รัฐจะขยายงาน
ค่านนี้เพียงใดนั้น ผู้บริหารเห็นว่า

- ผู้บริหาร 92% ของผู้ตอบคำถาม ตอบว่า
คุ้มค่า, คุ้มค่าที่สุด, คุ้มค่าอย่างยิ่ง, เกินค่า, คุ้มค่ามาก, คุ้มค่าร้อยละเปอร์เซ็นต์
และ หากามีได้
- มีผู้บริหารเพียง 8% ของผู้ตอบคำถาม ที่ตอบว่า ไม่คุ้มค่า, ไม่เท่าที่ควร
- ส่วนค่านการขยายงาน ผู้บริหาร 75% เห็นว่าควรขยายงานค่านนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
- ทุกอำเภอ ทุกตำบล และบวงคนให้ทุกหมู่บ้าน
- ผู้ที่เห็นว่าไม่ควรถายงานมีอยู่ 25% ต่างก็มีเหตุผลต่าง ๆ กัน
- เหตุผลที่ว่าคุ้มค่าและควรถายงานนั้น มีดังต่อไปนี้
- มีผลในการช่วยเหลือราษฎรดีมาก
 - ส่งเสริมอาชีพของประชาชน
 - มีผลในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก
 - ป้องกันคนต่างคาวมาแย่งอาชีพ
 - คุ้มค่าที่สุดเพราะทำให้นักศึกษาที่มีความรู้น้อย สามารถเรียนวิชาที่ตนถนัด
และสามารถประกอบอาชีพได้
 - เป็นการลงทุนที่คี่ที่สุดอย่างหนึ่ง เพราะเมื่อประชาชนมีรายได้ มีงานทำ
เป็นการพัฒนาประเทศไทยโดยตรง
 - เพราะการจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่จัดในสถานศึกษาที่มีอาคารอยู่แล้ว เพียงแต่
ใช้เงินส่วนหนึ่งเป็นค่าจ้างครู ก็สามารถให้ประชาชนมาเริ่มต้นอาชีพชนิดที่
ช่วยเหลือราษฎรในครัวเรือนได้
 - งานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่นี้ เป็นงานอันค้ำหนึ่งของประเทศ เพราะได้ผลไว
ทันความต้องการ ลงทุนน้อย แต่ได้กำไรเร็ว คนเมื่อเรียนสำเร็จจะยะ
เวลาอันสั้นก็ไปประกอบอาชีพได้ ทำให้รัฐได้ประโยชน์จากภาษีอากรด้วย
 - อาชีวศึกษาผู้ใหญ่ เป็นการสนองความต้องการของสังคม

- ภาครค่าเป็นเวลาวางสำหรับผู้ที่ต้องการบทความรู้เพิ่มเติม หรือต้องการเปิดนอาชีพ
เป็นการใช้เวลาวางให้เกิดความรู้และเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว ต่อเนื่องถึง
สังคม และประเทศชาติ
- ทำให้ประชาชนมีความรู้วิชาที่ขึ้น เป็นการลดอาชญากรรมทางอ้อม
- ทำให้ประชาชนที่ยากจนได้เรียนโดยไมตองเสียค่าเล่าเรียนแพง
- จัดปัญหาคนว่างงานให้ลดน้อยลง และเพิ่มคุณค่าในตัวบุคคล
- การจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ จะช่วยรัฐได้โดยลงทุนน้อยที่สุด เพราะโรงเรียนผู้ใหญ่
ใช้สถานที่ อุปกรณ์ และครูที่มีอยู่แล้ว เพียงแต่จัดให้ค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย
เท่านั้น

แผนภูมิที่ 5

ในทัศนะของผู้บริหาร
การ ลงทุนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ได้ผลคุ้มค่าหรือไม่

เหตุผลของผู้ที่ตอบว่าไม่คุ้มค่าก็คือ

- จังหวัดรับมาจัดไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย ครูไม่มีสวัสดิภาพ
- เทาที่จัดอยู่ขณะนี้โดยผลไม่คุ้มค่า ควรขยายงานค่านี้ออกไปอีก (จึงจะคุ้มค่า)

เหตุผลของผู้ที่เห็นว่าไม่ควรขยายงานค่านี้นี้ มีดังนี้

- ควรจะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขณะนี้ให้เรียบร้อยให้ผลงานเป็นที่นิยมของประชาชนเสียก่อนจึงจะเพิ่มหรือขยายออก มิฉะนั้นจะทำให้เพ้อมีแต่ปริมาณ คุณภาพไม่มี
- ไม่ควรขยายเพราะตามร้านเอกชนทำได้เหนือกว่า
- การขยายงานค่านี้อาจจะยังไม่คุ้มค่าเพราะไม่ใช่แขนงวิชาที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญขึ้นโดยตรงในทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างใด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

1. ผู้บริหารส่วนมากเป็นชายมากกว่าหญิง เป็นอัตราส่วน 1.6 ต่อ 1
2. อายุและอายุราชการของผู้บริหารชายมากกว่าผู้บริหารหญิงเล็กน้อย
3. วุฒิของผู้บริหารแตกต่างกันมาก จาก ป.4 ถึงปริญญาเอก แต่วุฒิที่มีมากที่สุดคือ ป.ม. หรือ ปกศ.สูง
4. อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนแตกต่างกันตามขนาดและชนิด โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีมากที่สุด มีอุปกรณ์ราคาประมาณ 10,000 - 50,000 บาท
5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่สังกัดกองการศึกษาผู้ใหญ่ ปรากฏว่า ประมาณร้อยละ 250 บาทต่อคน เป็นส่วนมาก
6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีมากที่สุดคือ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า นักศึกษาเรียนช่างฝีมือ 70% ช่างอุตสาหกรรม 17% ธุรกิจ 6% และศิลป์ 7%
7. ส่วนของหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่
นักศึกษาเรียนช่างฝีมือ 50% ช่างอุตสาหกรรม 37% ธุรกิจ 15%
8. ความเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับความสนับสนุนที่ต่องการมากตามลำดับคือ เครื่องอุปกรณ์และวัสดุมากที่สุด รองลงมาคือ เงินค่าตอบแทน เงินค่าวัสดุ เงินค่าซ่อมแซม ขอให้เพิ่มขึ้นและเบิกได้รวดเร็วขึ้น

9. กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จที่สุดคือ นักศึกษาที่สำเร็จไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ดี
10. ปัญหาสำคัญที่โรงเรียนทั้งหลายประสบอยู่ในขณะนี้คือ
 - คุณภาพการสอนและวัสดุฝึกงานยังมีไม่พอ
 - ห้องเรียนที่มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
 - เงินค่าตอบแทน ค่าวัสดุ หลายเดือนจึงจะได้รับสักครั้ง
 - ครูไม่พอ หากครูสอนยากเพราะค่าตอบแทนน้อย
11. แนวการแก้ปัญหาที่เสนอแนะมา มีดังนี้
 - ขอเพิ่มอุปกรณ์และวัสดุฝึกให้เพียงพอแก่นักเรียน
 - ขอเพิ่มค่าสอนครูและขอให้ได้รับทุก ๆ เดือน
 - ขอเพิ่มเงินค่าวัสดุฝึกและให้หน่วยจัดซื้อเอง
12. โครงการในอนาคตของโรงเรียน ส่วนมากคือ
 - ขยายชั้นเรียนมากขึ้น เปิดหลักสูตรสูงขึ้นในวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และเปิดวิชาชีพแขนงใหม่เพิ่มขึ้น
 - ปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา บำรุงขวัญ ครู และนักศึกษา
13. ผู้บริหาร 92% ของผู้ที่ตอบปัญหา ลงความเห็นว่า การอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ โดยลุ่มค่าที่ลงทุนไป ควรขยายงานให้มากขึ้น ทั้งปริมาณและคุณภาพ ผู้บริหารเพียง 8% ที่ตอบว่าไม่คุ้มค่า

เหตุผลที่สำคัญของผู้เห็นว่าควรขยายงานนั้น คือ ลงทุนน้อย ได้ผลเร็ว นักเรียนที่จบไปแล้วประกอบอาชีพได้เป็นการช่วยตัวเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

ผู้ที่เห็นว่ายังไม่ควรขยายในปัจจุบันนั้นเห็นว่า ควรปรับปรุงคุณภาพให้ดีเสียก่อนแล้วจึงขยายออกไป

ผลการวิจัยคำตอบของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุและเพศของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

จากคำตอบที่ได้รับ 192 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 43.4 ของครูที่สอบถามไปทั้งหมด เป็นครูชาย 96 คน ครูหญิง 96 คน เท่ากันพอดี ครูส่วนมากอายุต่ำกว่า 35 ปี ครูชาย โดยเฉลี่ยมีอายุมากกว่าครูหญิงเล็กน้อย อายุเฉลี่ยของครูชาย 33.2 อายุเฉลี่ยของครูหญิง 31.1 อายุเฉลี่ยรวม 31.7

ตารางที่ 25

อายุและเพศของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุ	ครูชาย	ครูหญิง	รวม	ร้อยละ	เทียบกับผู้บริหารร้อยละ
55 - 59	3	4	7	3.6	3.3
50 - 54	2	-	2	1.0	4.4
45 - 49	11	4	15	7.8	20
40 - 44	9	6	15	7.8	10
35 - 39	9	9	18	9.4	17.8
30 - 34	14	14	28	14.4	20
25 - 29	33	31	64	33.3	17.8
ต่ำกว่า 25	15	28	43	22.5	6.7
รวม	96	96	192	100	100

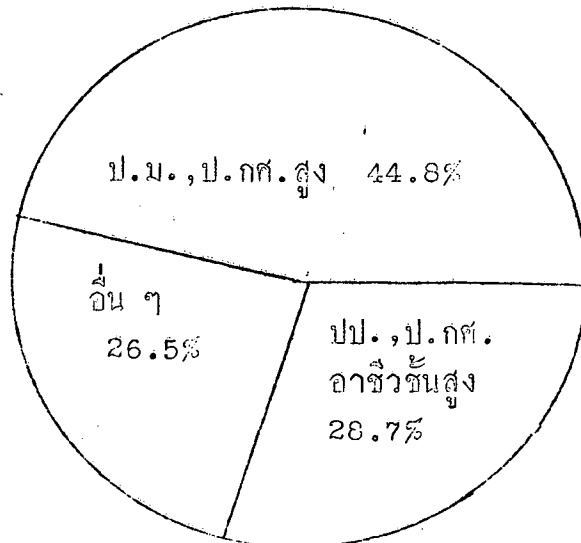
วุฒิสูงสุดของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ครูอาชีวศึกษาส่วนมากมีวุฒิสูงสุด ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง รองลงมาคือ อาชีวศึกษาชั้นสูง ครูหญิงมีวุฒิสูงสุดปริญญาตรี 1 คน ส่วนครูชายไม่มีวุฒิปริญญาตรีเลย และมีครูหญิงไม่ตอบวุฒิสูงสุด 5 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 26
วุฒิสูงสุดของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

วุฒิสูงสุด	ครูชาย	ครูหญิง	รวม	ร้อยละ	เปรียบเทียบกับ ผู้บริหารร้อยละ
ปริญญาตรี และสูงกว่า	-	1	1	0.5	7.8
ป.ม., ป.กศ.สูง, ปวศ.	52	34	86	44.8	37.8
ป.ป., ป.กศ., อาชีวชั้นสูง	22	33	55	28.7	16.9
ม. 8, มศ.5	1	-	1	0.5	1.1
ม.6, มศ.3	5	10	15	7.5	18.9
งานกลาง	16	13	29	15.5	12.2
ไม่ตอบ	-	5	5	2.5	3.3
รวม	96	96	192	100	100

แผนภูมิที่ 6
วุฒิสูงสุดของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุราชการของครุอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ครูส่วนมากมีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสอนวิชาอาชีพ
หน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ ซึ่งส่วนมากเพิ่งตั้งขึ้นใหม่ มีจำนวนครูอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี
ถึง 111 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของครูที่ตอบคำถาม และมีครูที่ไม่ตอบคำถามข้อนี้
อีก 5 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27

อายุราชการของครุอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ	เปรียบเทียบกับผู้บริหาร	ร้อยละ
กว่า 25 ปี	14	7.5	20	
กว่า 20 - 24 ปี	11	5.9	6.7	
15 - 19 ปี	9	4.8	12.2	
10 - 14 ปี	23	12.3	14.4	
5 - 9 ปี	19	10.2	20.1	
ต่ำกว่า 5 ปี	111	59.3	71.1	
ไม่ตอบ	-	-	5.5	
รวม	287	100	100	

คำตอบของครูวิชาชีพแยกตามอาชีพแขนงต่าง ๆ ได้ดังนี้

ทางยนต์ มีผู้ตอบมา 17 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 27 คน รวม 367 คน
- อุปกรณ์การสอน ตั้งแต่ชั้นละ 3500 - 500,000 บาท เฉลี่ย 90,000
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 400 - 2,000 บาท เฉลี่ย 1,005
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพหลักมีประมาณ 60% มีรายได้เดือนละ 300 - 1200 บาท เฉลี่ย 660 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพรอง จำนวนประมาณ 16% ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เดือนละ 300 - 600 บาท เฉลี่ย 400 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 22%

ทางเชื่อมโลหะ มีผู้ตอบมา 10 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียน ชั้นละ 4 - 22 คน รวม 133 คน
- มีอุปกรณ์การสอน ชั้นละ 20,000 - 120,000 บาท เฉลี่ย 60,300 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 500 - 50,000 บาท เฉลี่ย 13,300 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพหลัก ประมาณ 55% มีรายได้ตั้งแต่ 400 - 800 บาท เฉลี่ย 620 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพรองประมาณ 22% ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น 200 - 600 บาท เฉลี่ย 370 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 23%

ช่างไฟฟ้า มีผู้ตอบมา 9 คน สรุปได้คือ

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 8 - 33 คน รวมนักศึกษา 164 คน
- อุปกรณ์การสอน ชั้นละ 5,000 - 200,000 บาท เฉลี่ย 53,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนชั้นละ 400 - 1,000 บาท เฉลี่ย 700 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพหลักประมาณ 30% มีรายได้ตั้งแต่ 300 - 800 บาท เฉลี่ย 500 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษานำไปประกอบอาชีพรองประมาณ 35% มีรายได้เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ 200 - 450 บาท เฉลี่ย 330 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 35%

ชาววิทย มีผู้ตอบมา 11 คน สรุปได้ว่า

- นักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 27 คน รวมทั้งสิ้น 194 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียนมี 10,000 - 200,000 บาท เฉลี่ย 66,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 600 - 12,000 บาท เฉลี่ย 2,800
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพหลัก ประมาณ 40% มีรายได้เดือนละ 500 - 1500 บาท รายได้เฉลี่ยเดือนละ 700 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรอง ประมาณ 30% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 200 - 500 บาท รายได้เฉลี่ยเดือนละ 320 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 30%

ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี มีผู้ตอบมารวม 65 คน สรุปได้ดังนี้

- มีนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 35 คน รวม 1488 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียน 5,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 17,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนชั้นละ 300 - 1,500 บาท เฉลี่ย 680 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพหลักประมาณ 47% มีรายได้เดือนละ 200 - 1200 บาท รายได้เฉลี่ย 450 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรองประมาณ 33% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 700 บาท รายได้เฉลี่ย 348 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรกประมาณ 20%

เสื้อผ้าชาย มีผู้ตอบมา 15 คน สรุปได้ดังนี้

- มีนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 32 คน รวมทั้งสิ้น 343 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียนมี 5,000 - 64,000 บาท เฉลี่ย 27,500 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนชั้นละ 400 - 1,400 บาท เฉลี่ย 750 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 40% มีรายได้เดือนละ 300 - 1,000 บาท รายได้เฉลี่ย 640 บาท
- ผู้สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรอง ประมาณ 38% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 150 - 500 บาท เฉลี่ย 285 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรกประมาณ 22%

ทัศน มีผู้ตอบมา 9 คน สรุปผลได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 20 คน รวม 124 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 1,200 - 8,000 บาท เฉลี่ย 4,500 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อชั้นเรียน เดือนละ 300 - 675 บาท เฉลี่ย 406 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 64%
มีรายได้เดือนละ 400 - 800 บาท เฉลี่ย 633 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 21%
มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 450 บาท รายได้เฉลี่ย 241 บาท
- นอกนั้นเรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก 15%

ทัศนและเสริมสวย มีผู้ตอบคำถาม 15 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 20 คน รวม 239 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 2,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 16,700 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อชั้นเรียน เดือนละ 300 - 2,000 บาท เฉลี่ย 730 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 49%
มีรายได้เดือนละ 200 - 1500 บาท รายได้เฉลี่ย 840 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 27%
มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 500 บาท รายได้เฉลี่ย 264 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 24%

อาหารและขนม มีผู้ตอบคำถาม 10 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 5 - 21 คน รวม 123 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 4,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 14,895 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินต่อชั้นเรียน เดือนละ 400 - 1000 บาท เฉลี่ย 616 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 35%
มีรายได้เดือนละ 400 - 1,350 บาท รายได้เฉลี่ย 736 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 22%
มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 200 - 600 บาท รายได้เฉลี่ย 407 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เพื่อช่วยงานบ้านให้ดีขึ้น 43%

ธุรกิจ, บัญชี, พิมพ์ดีด

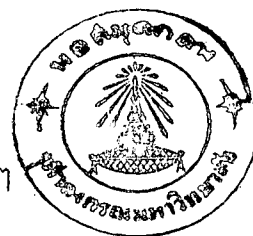
มีผู้ตอบคำถาม 12 คน ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ชั้นละ 11 - 39 คน รวมทั้งสิ้น 340 คน
- ค่าอุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 500 - 60,000 บาท เฉลี่ย 56,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินต่อชั้น เดือนละ 300 - 1,500 บาท เฉลี่ย 857
- นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพหลัก 62%
มีรายได้เดือนละ 500 - 850 บาท เฉลี่ย 660 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพรอง 20%
มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 400 บาท เฉลี่ย 280 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก 18%

ส่วนวิชาเขียนแบบแปลน, ช่างไม้ก่อสร้าง, คนตรีไทย และวาคเขียน
แสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28

สถานภาพของการศึกษาวิชาอาชีพแขนงต่าง ๆ

วิชาอาชีพ	จำนวน นักศึกษา	จากงบประมาณ-บาท		รอยละของผู้สำเร็จการศึกษา				ระดับความรู้
		อุปกรณ์ สิ้นละ	ค่าใช้ จ่ายต่อ เดือน	อาตัพหลัก		อาตัพรอง		
				รอยละ	รายได้ ต่อเดือน	รอยละ	รายได้ ต่อเดือน	
ช่างยนต์	367	90,000	1,005	60	660	18	400	22
ช่างเชื่อมโลหะ	133	60,000	13,000	55	620	22	370	23
ช่างไฟฟ้า	164	53,000	700	30	500	35	330	35
ช่างวิทยุ	194	66,000	2,800	40	700	30	320	30
ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี	1408	17,500	680	47	450	33	348	20
เสื้อผ้าชาย	343	27,500	750	40	640	38	285	22
ช่างตัดผม	124	4,500	486	64	633	21	241	15
ตัดผมและเสริมสวย	239	16,700	730	49	840	27	264	24
อาหารและขนม	123	14,895	616	35	736	22	407	43
ธุรกิจ, บัญชี, พิมพ์ดีด	340	56,500	357	62	660	20	280	18
เขียนแบบแปลน	6	300	-	90	750	5	100	5
ช่างไม้ก่อสร้าง	20	10,000	425	-	-	-	-	-
คนตรีไทย	37	9,000	-	-	-	30	-	40
วาคเขียน	106	600	1,800	-	-	5	1200	95

ปัญหาในทางการสอน

ปัญหาที่ครูวิชาชีพพบว่ามีมากที่สุดตามลำดับความถี่ดังนี้

	ความถี่
1. ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การสอน	139
2. อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ	136
3. ไม่มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม	120
4. แหล่งคนหาความรู้มีน้อย	96
5. ไม่มีที่ปรึกษาทางงานวิชาการ	76
6. ประมวลการสอนที่ใช้ยังไม่เหมาะสม	39
7. มีความรู้ลงไป หรือความชำนาญน้อย	36
8. ขาดความร่วมมือจากครูปกครอง	31
9. ห้องเรียนที่สอนมีนักเรียนมากเกินไป	30
10. งานส่วนที่ได้รับมอบหมายให้ทำหนักเกินไป	17
11. ขาดความร่วมมือจากคณะครู	10
12. งานธุรการที่ได้รับมอบหมายหนักเกินไป	8
13. ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาที่ไม่ถนัด	7
14. งานบริหารที่ได้รับมอบหมายให้ทำหนักเกินไป	2
15. นักศึกษาบางคน ไม่มีเงินซื้อวัสดุที่จะนำมาฝึกหัด	2

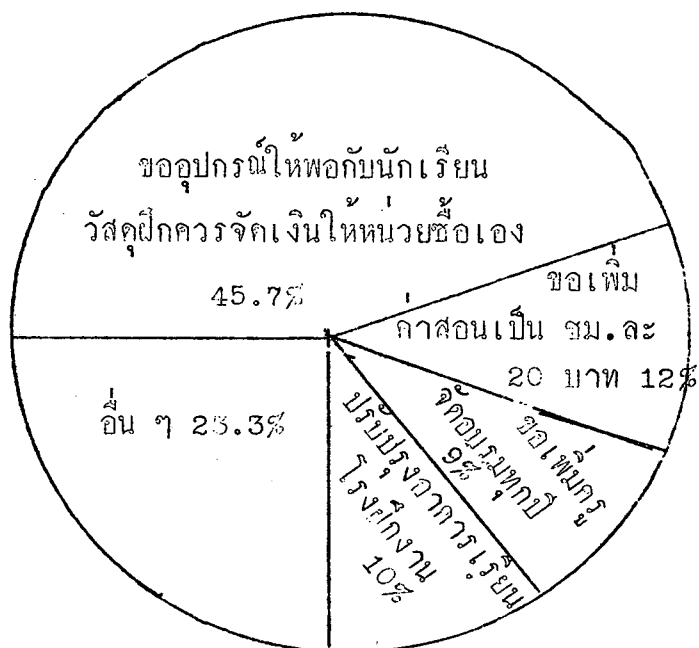
กิจกรรมของโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จที่สุด

กิจกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ที่ครูผู้สอนวิชาชีพเห็นว่าประสบผลสำเร็จเร็วที่สุด เรียงลำดับความถี่ดังต่อไปนี้

	ความถี่
1. นักเรียนที่มาเรียนสม่ำเสมอจบหลักสูตร 300 ชั่วโมง ทำงานได้ผลน่าพอใจ	87
2. แสดงกิจกรรมของนักศึกษา ษาเมื่อจบรุ่น ประชาชนสนใจมาก	18
3. จัดวันการศึกษาผู้ใหญ่ วันที่ 8 กันยายน ได้ผลดี	6
4. บริการบุคคลภายนอก ปฏิบัติงานนอกสถานที่บริการประชาชน ทำให้ประชาชนมองเห็นความสำคัญทางค่านอาชีวศึกษายิ่งขึ้น	5
5. ช่วยให้ประชาชนเข้าใจถึงความหมายของรัฐบาลที่มีต่อประชาชน	4
6. จัดวิทยากร มาบรรยายความรู้พิเศษ	2
7. ติดตามผลการศึกษา ช่วยให้ผู้สำเร็จหางานทำได้เรียบร้อย	2
8. ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ บำเพ็ญสาธารณะประโยชน์	2
9. ช่วยให้ผู้กำลังเป็นนักเรียนอุมมีโอกาสหาความรู้พิเศษเพิ่ม	1
10. จัดแฟนโธรว์ทางสถานีโทรทัศน์	1
11. ทำอุปกรณ์การสอน หุ่นจำลองรถยนต์ และแผงเดินสายไฟ	1
12. เปิดสอนเต็มวันในฤดูการทำนา คือ ส.ค.- ต.ค., ก.พ.- เม.ย. ได้ผลดี	1
13. มีอุปกรณ์พร้อม	

แผนภูมิที่ 7

ความเห็นของครูน้อยในการปรับปรุงอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ปัญหาของโรงเรียน

ปัญหาของโรงเรียน	ความถี่
1. อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอวัสดุฝึกมีน้อยและได้รับซ้ำมาก	77
2. ห้องเรียนกับแคบ ไม่เหมาะสม ตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี	41
3. ค่าสอนน้อยเกินไปและกว่าจะได้รับซ้ำมาก ทำให้ขวัญของครูไม่สู้ดี ขอสวัสดิการเหมือนข้าราชการอื่น	35
4. ครูไม่พอ ขอเพิ่มเป็นวิชาละ 2 คน และมีอัตราครูก่อนนักเรียน 1 ต่อ 10 หรือ 1 ต่อ 15 เพื่อให้ได้ผลจริง	17
5. นักเรียนความรู้ต่างกันมาก ขาดเรียนบ่อย ๆ และออกกลางรุ่น	12
6. ไฟฟ้าไม่เพียงพอ	9
7. ไม่ได้รับความร่วมมือจากราชการส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร	5
8. นักศึกษามีฐานะต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการฝึกปฏิบัติงาน	4

9. เวลาเรียนนานไป นักศึกษาชอบเรียนทุกวันมากกว่าเรียนวันหยุด
วันเรียนภาคค่ำไม่สะดวกแก่นักเรียนสตรีที่บ้านพักอยู่ไกลโรงเรียน

ปัญหาอื่น ๆ คือ

10. ใบสำคัญที่โรงเรียนออกให้หนี้ไม่คุ้มค่านัก เพราะทางราชการไม่รับรอง
เทียบเท่าในการบรรจุงาน
11. การดำเนินงานของส่วนกลาง ไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร
12. สวัสดิภาพของครูไม่ปลอดภัย ทำให้ขวัญไม่ดี (หน่วยเคลื่อนที่)
13. ทักษะคติของครูมาเรียนไม่ตรงกับของหน่วย ฯ
14. นักเรียนชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป
15. ไม่มีอัตราการโรง หรือมีไม่พอแก่งาน มีอัตราแต่จ้างไม่ได้เพราะถูกเกินไป
16. รับผิดชอบมาก ค่าตอบแทนน้อย

แนวแก้ปัญหา

	ความถี่
1. ของงบประมาณจัดอุปกรณ์ให้พอกับนักเรียน	51
2. วัสดุฝึกควรจัดเงินให้หน่วยซื้อเอง	26
3. ของงบประมาณจัดเป็นเอกเทศ	12
4. ทำห้องเรียน โรงฝึกงานแบบเคลื่อนย้ายได้	5
5. ขอเพิ่มค่าสอนเป็นชั่วโมงละ 20 บาทและขอได้รับเป็นประจำ ทุกเดือน	20
6. บ้านพักสำหรับหน่วยเคลื่อนที่ให้พอ	10
7. เพิ่มครู และจัดอบรม สัมมนาประจำปี เพื่อเพิ่มพูนความรู้	15
8. กำหนดความรู้ชั้น คัดเลือกเป็นรุ่น ๆ	
9. รับผิดชอบยังไม่พออีกก่อน แยกหลักสูตรเป็นระยะสั้น ๆ ชั้นต้น กลาง สูง	10
10. หน่วยมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเอง	5

11. ฝ่ายบริหารควรจะประสานงานกันดีกว่านี้
12. เพิ่มค่าวัสดุฝึกเป็นหัวละ 10 บาท ต่อเดือน
13. ตั้งร้านให้นักศึกษาทำงานบ้างมีรายได้
14. เวลาเรียนควรยืดหยุ่นได้บ้าง สอนภาคค่ำตั้งแต่ 1600 - 1900
สอนเสาร์ - อาทิตย์ เต็มวัน

ข้อเสนอแนะมีดังนี้

15. เปิดหลักสูตรที่มีประโยชน์ต่อประชาชนจริง ๆ มีใจเพิ่มความหรูหรา
16. ทุกแผนกต้องเรียนการค้า การเปิดบริการหรือกิจการค้าขายเกี่ยวกับวิชาที่เรียน เพื่อส่งเสริมให้ประกอบอาชีพอิสระ
17. จัดอุปกรณ์ วัสดุ หนังสืออ้างอิง ประมวลการสอน คู่มือการสอน และตำราต่าง ๆ
18. ควรกำหนดความรู้อย่างต่ำของบางแผนกให้สูงกว่าเดิมเล็กน้อย ไม่ต้องมาเริ่มเรียนบวกลบ คูณหารกันใหม่
19. ยกฐานะครู เป็นลูกจ้างประจำ หรือข้าราชการวิสามัญ
20. ไม่ควรจำกัดอายุ รับ ป.4 หลักฐานต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นควรอนุโลมให้
21. ควรมีบริการห้องสมุด โสตทัศนศึกษา ประชาสัมพันธ์
22. มีวิทยากรที่ชำนาญด้านอาชีพนั้น ๆ มาสาธิตบ้าง หรือเป็นศึกษานิเทศก์
23. ครูวิชาชีพควรมีโอกาสได้ไปปฏิบัติงาน หรือไปศึกษาต่อเพื่อให้ทันสมัย
24. กรมแรงงานควรจะช่วยเหลือเรื่องการจัดหางานให้บ้างตามสมควร
25. จัดหน่วยตรวจตรา และทำขึ้น เพื่อขจัดปัญหาการสอนของครู
26. ถ้างบประมาณไม่พอ เก็บค่าสอนจากนักศึกษาในภาคฤดู
(หัวละ 25 บาทต่อเดือน) เป็นค่าสอนครู
27. ไม่ควรเก็บเงินบำรุงการศึกษา รัฐควรจัดให้ฟรี และควรหาวัสดุฝึกงานให้ด้วย

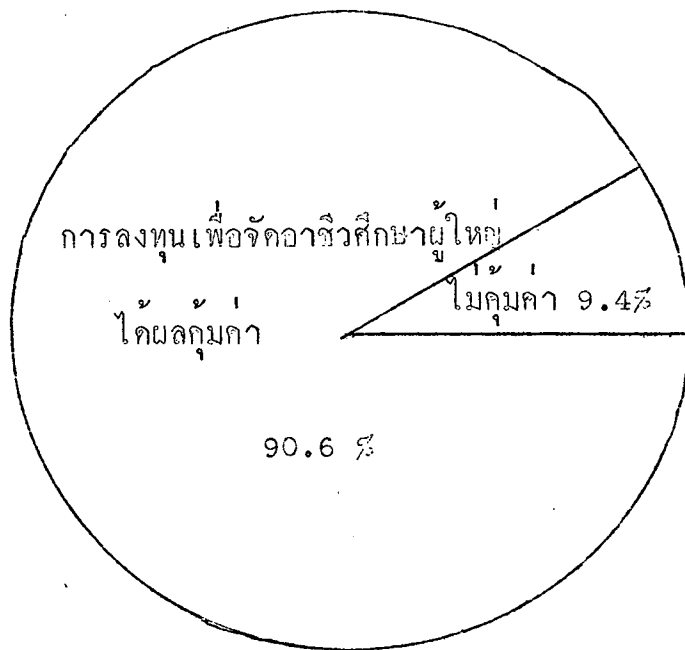
โครงการในอนาคต

โครงการในอนาคตของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ และหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ที่สำคัญมีดังนี้

	ความถี่
1. เปิดรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เปิดสอนหลักสูตรสูงขึ้น เป็นสอนวิชาชีพแขนงอื่นตามความต้องการของท้องถิ่น	51
2. เป็นร้านค้า หรือบริการซ่อมเครื่องยนต์ วิทยุ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกงานและมีรายได้บ้าง และเป็น การบริการแก่ประชาชน	9
3. จัดเป็นโรงเรียนเอกเทศ	6
4. จัดเตรียมการเคลื่อนย้ายหน่วยตามความต้องการของประชาชน	4
5. เปลี่ยนจากสภาพหน่วยเคลื่อนที่เป็นโรงเรียนสารพัดช่าง หรือศูนย์	4
6. สร้างโครงโรงงานที่เคลื่อนย้ายได้	
7. ช่วยนักศึกษาที่สำเร็จแล้วให้มีงานทำ เปิดอบรมเป็นครั้งคราว	
8. จัดทัศนศึกษา และแข่งขันกีฬา	
9. บำเพ็ญประโยชน์แก่ท้องถิ่นให้มากที่สุด	
10. จัดห้องสมุด	
11. ผลิติดูปรองการสอนที่แปลกและใหม่ ระวังใจผู้เรียน	
12. เผยแพร่วิชาชีพแก่ประชาชน โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น	
13. ต้องการให้หน่วยเป็นแบบคาราวาน (มีกระโจมของตนเอง)	
14. ส่งครูอาจารย์ไปอบรมศึกษาคอ	
15. ผลิตกาลังคนในคานขางฝีมือ และมีมีอระคัมปานกลางที่ ต้องการ ระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ	

แผนภูมิที่ 8

ในทัศนของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่
การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยกลุ่มค่าหรือไม่

การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยกลุ่มค่าหรือไม่

ควรที่รัฐจะขยายงานด้านนี้เพียงใด

ครูผู้สอนวิชาชีพ 90.6% ที่ตอบคำถาม ตอบว่า คุ้มค่า ควรขยายงาน
9.4% ที่ตอบคำถาม ตอบว่า ไม่คุ้มค่า

เหตุผลของผู้ที่เห็นว่าکمคามักังคองไปนี้

- เป็นการช่วยประชาชนให้มั่งงานทำ ชักปัญหาคนว่างงาน ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และลดโจรผู้ร้ายลงด้วย
- อาชีวศึกษากำค่า ส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- ช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนที่มีทุนน้อย มีความรู้น้อย
- ช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อช่วยพัฒนาตนเอง และประเทศชาติ
- นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น กระจายความเจริญจากเมืองไปสู่ชนบท
- ให้โอกาสแก่ผู้ที่ตอนยังเล็กไม่มีโอกาสเรียน พอโตขึ้นเกิดรักการเรียน
- ทำให้ประชาชนเห็นความหวังดีของรัฐที่มีต่อประชาชนที่ห่างไกลความเจริญ
- เหมาะสำหรับผู้มีเวลาว่างน้อย รายได้น้อย ต้องการเพิ่มพูนความรู้
- เพราะการพัฒนากำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนา
- ถ้ามองหลาย ๆ ด้าน ด้านวิชาอาชีพเอาไปใช้จริง 30% ด้านจิตวิทยาของรัฐได้ 60% ด้านความรู้ 40%
- ไม่เป็นการรบกวนเวลาทำมาหากิจของประชาชนเหมือนหนะพัฒนาอื่น ๆ
- ปลดฝังประชาธิปไตยให้แก่ผู้ไร้อาชีพ
- เมื่อมีอาชีวศึกษาผู้ใหญ่เข้าไปในชนบทนั้น ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะชวนชวนมาเรียนวิชาชีพ เพื่อที่จะยกฐานะของตนให้ดีขึ้น โอกาสเช่นนี้หาได้ยากในชนบท
- ๒ สามารถช่วยให้ประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาอันสั้น ถึงจะไม่ใช้ประกอบอาชีพก็อาจนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ก็
- เพราะช่วยประชาชนหลายด้าน ด้านอาชีพ ด้านพัฒนาการ จิตใจ และความคิดเห็นความสำคัญของตนเอง และความสำคัญของความก้าวหน้า

เหตุผลที่ว่าไม่คุมค่า

- ใค้ลดน้อยเหลือเกินในปัจจุบัน เพราะทุนที่ลงไปไม่สมคูลย์กับนักศึกษา
ควรพิจารณาอุปกรณ์ - วัสดุ และปรับปรุงครู
- เพราะนักศึกษารอง ๆ หนึ่งมีน้อย
- เพราะเจ้าหน้าที่จังหวัดไม่ได้ติดตามผล ไม่เคยเยี่ยมเยียน คงทำการสอน
ไปตามลำพัง
- ผลเสียส่วนหนึ่งคือนักศึกษาละทิ้งอาชีพเดิม (ทำนา) อพยพมาอยู่ในตัวเมือง
- เพราะเวลาเรียนน้อยมาก ถ้าจะให้ความชำนาญเอง นักศึกษาก็จะเกิด
ความเบื่อหน่าย
- ไม่เต็มทีนัก เพราะส่วนมากผู้ที่เรียนมักจะเป็นผู้ที่ม้อันจะกิน พวกคนจีน
ในตลาด (วิชาอาหาร)

เหตุผลที่ว่าไม่ควรขยาย (หน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่)

- ควรปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นก่อน "เพราะที่เป็นอยู่นี้ก็แย่อยู่แล้ว"
- ผลไม่เต็มทีเพราะขยายเร็วเกินไป เกิดขาดแคลนไปทุก ๆ หน่วย
- หน่วยเคลื่อนที่ 35 - 40 หน่วยก็อาจจะอิ่มตัว
- ผู้มาเรียนส่วนมากถือเป็นการอดิเรกเท่านั้น ไม่ได้จริงจังอะไร
- ลงทุนสิ้นเปลืองที่สุด และใค้ผลไม่คุ้มค่า (แถมมาก)
- สวัสดิการและขวัญของครูยังไม่ดี
- ต้องเพิ่มกำลังคนในกองให้มากขึ้นก่อนทำงานให้ทัน จึงค่อยขยายหน่วย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของครูวิชาชีพ อาจารย์ศึกษาผู้ใหญ่

1. ครูวิชาชีพเพศชาย - ซึ่งมีประมาณเท่ากัน ส่วนมากอายุต่ำกว่า 25 ปี
2. วุฒิที่มีมากที่สุดคือ ป.ม. รองลงมาคือ อาจารย์ชั้นสูง
3. อายุราชการน้อย 59.3% ของครูอาจารย์ศึกษาผู้ใหญ่ มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี
4. จากคำตอบของครูผู้สอน ปรากฏว่า
 - ขางยนต์ มีอุปกรณ์ราคามากที่สุด ขางเขียนแบบแปลนมีอุปกรณ์ราคาน้อยที่สุด
 - ขางเชื่อมโลหะ มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนสูงที่สุด ขางไม้ก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ถูกที่สุด
 - ตักเย็บเสื้อผ้าสตรี มีนักศึกษามากที่สุด ขางเขียนแบบแปลนมีนักศึกษาน้อยที่สุด
5. ปัญหาทางการสอน ครูผู้สอนเห็นว่า ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน มากนั้น สำคัญกว่าอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ ส่วนผู้บริหารเห็นว่า อุปกรณ์การสอน เป็นปัญหาสำคัญกว่าระดับความรู้นักเรียน
6. กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จดีที่สุดตรงกับผู้บริหาร คือนักเรียนที่สำเร็จแล้ว ส่วนมากประกอบอาชีพได้ดี
7. ปัญหาของโรงเรียนตรงกับผู้บริหารคือ อุปกรณ์ไม่พอ วัสดุฝึกไม่พอ ค่าตอบแทนน้อยเกินไป และเบิกค่าใช้จ่ายมาก
8. แนวแก้ปัญหา ตรงกับผู้บริหารคือ เงินงบประมาณเพิ่มขึ้นเพื่อซื้ออุปกรณ์และ วัสดุฝึก เพื่อตอบแทน ขอให้มีการอบรมสัมมนาครูปีละ 1 ครั้ง
9. โครงการอนาคตที่ตรงกับผู้บริหารเป็นส่วนมากคือ ขยายชั้นเรียน ขยายหลักสูตรให้สูงขึ้น และเปิดแขนงวิชาชีพใหม่ตามความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่น
10. ครู 90.6% ของผู้ที่ตอบคำถาม มีความเห็นว่า อาจารย์ศึกษาผู้ใหญ่ได้ลดคุณค่า การขยายงาน ครู 9.4% ที่ตอบคำถาม ตอบว่าไม่คุ้มค่า ควรปรับปรุง คุณภาพก่อนแล้วจึงขยายหน่วย